

VOLÁNEK, Václav: *O jeho práci. Ve službách Thalie II*, s. 131-132.
 ZE ZÁČÁTKŮ Jednoty divadelních ochotníků besedních v Olomouci.
Podepsáno -x-. Selské listy 1911, s. 212-214. KK
 ZIKMUNDOVÁ, J. - MATYÁŠ, B.: *Zápalka. Kdy-kde-co v Olomouci 1997*,
 březen, s. 48-50.

DNM: C 13.177-8, 2 PI JDO.

SOka Olomouc: JDO v Olomouci, 1876-1957. Ev. č. pomůcky 246; Studio
 dramatických sdružení, Olomouc, 1934-1946. Ev. č. pomůcky 873.

SÚPP: Ústřední seznam kulturních památek, ev. č. 13617/8-3614: Budova
 Moravského divadla, čp. 432.

1885 *Slovanský dělnický spolek* z iniciativy Karla Sojky uvedl na spolkovém výletě na Svatý Kopeček hru Hacařán a Kecařán. Příležitostná loutková představení koncem 19. stol. 1906 se z Kroměříže přistěhovala uč. Vojtěška Baldessari-Plumlovská (viz Kroměříž), spolupracovala s *loutkovým odborem NJ*. 20. léta 20. stol. *LS Vzdělávacího spolku Havlíček*, např. 1927/28 více než 40 představení. 1922 zal. *LD Orla*. 1923 postavena velká scéna v katolické škole u Voršílek. Divadlo navrhl malíř Drábek, dekorace akad. malířka Rožánková. Ve 20. letech 20. stol. akad. mal. prof. E. Žižka zal. jako vyučovací pomůcku velké *LD pro učitelství ústav*. Později hrával se žáky ve škole v *Nových Hodolanech*. Ve 20. letech 20. stol. *LD Sokola*. Působil zde župní důvěrník pro *LD Sokola Švébiš*.

1920 zal. ing. F. Čech rodinné loutkové divadlo v Hejčíně, zah. Doktor Faust na Alšově rodinném divadélku v sále U Dostálů. Čech i autorem více než 150 her (některé přeloženy do němčiny), hrdinové Kašpárek, Škrhola, Pivoňka, kmotr Drndálek, soused Cabilvár. Od 1922 jako *LS Kašpárkova říše Sokola*, větší a lépe vybavené jeviště. Od 1929 jako samostatný spolek v sále Sokola

v Řepčíně, Kašpárek vždy zvítězí (Čech). 1931-1963 místo Čecha LD vedl a r. Fr. Štěrba (od 1948 také h. a r. v činoherním souboru Mrštík), významnou osobností J. Spáčil. Od 1935 ve stálém působišti v nových šatnách na letním sokolském cvičišti v Hejčíně. Od 1936 z Kašpárkovy říše centrum loutkářského dění v regionu, po 1938 činnost intenzivnější. 1944-1957 interní měsíčník Hejčinský Kašpárek.

Po 1945 nový rozmach, promyšlený repertoár, zvláště péče o nové inscenace. Od konce 40. let s LS spolupracoval (jako autor a v.) Vojt. Cinybulk. Od 1951 jako Kašpárkova říše ZK Moravských železáren, 1958 nová scéna ve Slovanském domě. Od 1960 pracovala i mládežnická skupina, vedla J. Nohelová (též autorka her). Od 1963 ved. a r. Zdarek Pop (i 2001). 1989 30 členů, repertoár určen dětem, hl. klasické pohádky, sezona vždy od října do Velikonoc, 3-6 titulů, v cca 30 představeních. Do 1997 téměř 400 her ve více než 2100 představeních, účast 275 tisíc dětí. 2000 oslavilo LD Kašpárkova říše 80 let svého trvání, vydán sborník, zde zejména posledních 10 let jeho činnosti. Od založení 405 titulů, 2 200 představení pro cca 352 tisíc diváků. 2001 38 členů, průměrný věk 45 let.

Nová loutková scéna (NLS) zal. 1948, 16 členů, zah. Broučci, r. Jos. a Jana Ševčíkovi, v bývalém kině Slavie. Vybudovali jeviště, vypovězení, poté 1949 v LD. 1949/50 8 premiér, 53 představení, předseda Jar. Vaníček, po něm J. Polách. Od 1958 ved. A. Karasová. Od 1967 v PKO, 1970 Medvídek Ťupínek, úspěšné období, účast na kraj. přehlídkách, Čechově Olomouci. 1974 LD na tř. 1. máje vyhořelo, přenosné jeviště, bez sídla, h. v KD Zenit, činný i v 2. pol. 80. let. Konec 60. let a 70. léta *Loutkářský kroužek DDM*, ved. A. Karasová, O sedmi trpaslících a jednom

88 / Kašpárkova říše uvedla Cinybulkovu hru *Sršan táhne do boje* v režii F. Štěrby, výtvarníkem byl autor hry.

89 / Dětský loutkářský soubor LŠU Žerotín: *Sněhurka*, 1975.

navíc (Oudes). *DLS Jiskra DDM*, 1970 Trojlístek pohádek (J. Černý, J. Halík). Týž rok i *DLS Řepčín* Nermaluj čerta na zeď (Juláková, Lormanová), *DLS ZDŠ Hejčín*, Zajíc a medvěd (E. Vavruška).

Koncem 60. let. začala pracovat v LŠU Mil. Mašatová (předtím viz Horka nad Moravou), 1972 vzniklo pod jejím ved. *loutkářské oddělení LŠU Žerotín*. Ročníkové skupiny tvořily LS, celkem asi 25-30 za celou dobu působení M. Mašatové. Mašatová r., často autorkou textů, komponistkou, scénografkou. Ročně 2-3 výraznější insc. a několik drobnějších, které až 6 paralelních skupin hrálo různými typy loutek 20-44x za sezonu. Častá účast a úspěchy na přehlídkách. Poslední loutkářskou inscenací Mašatové 1990/91 *Náš Faust*. Výrazně ovlivnila podobu a směřování dětského LD, lektorka mnoha seminářů a dílen, autorka dramatických textů pro DLS, odb. publikací zaměřených na práci